

STUDÁNKA

ZPRAVODAJ OBCÍ MALÉ SVATOŇOVICE, PETROVICE, STRÁŽKOVICE, ODOLOV Ročník XVIII Červen 2010

4

Dění v době letní

Přicházející letní prázdniny našich školáků, závěr školního roku i končící šestý měsíc roku 2010 nás nutí, abychom se alespoň letmo ohlédlí nazpět, pomyslně si zrekapitulovali život obce u studánky a zároveň se společně rozhlédli po dalších připravovaných prázdninových aktivitách.

V uplynulém měsíci pokřtilo Muzeum bratří Čapků a Společnost sběratelů čs. známek SČF poštovní známku s názvem Karel Čapek – Dášeňka (k zakoupení je v MBČ v Malých Svatoňovicích). Jen o několik dní později žili obyvatelé Studánky dvacetitýřhodinovou interpretací díla sourozenců Čapkových, tzv. STUDÁNECKOU ČAPKIANOU, jejíž součástí byla vernisáž a výstava bibliofilské edice knihy Babička, výstava ilustrací Pavla Brázdy a Věry Novákové-Brázdové ke knize Heleny Čapkové Moji milí bratři, nepřetržitě promítání pohádek Karla Čapka v ojedinělém vypravěčském podání Karla Högera, divadelní soutěžní přehlídka základních a středních škol s výhrou zájezdu po památkách spojených s životem a dílem sourozenců Čapkových, soutěž v kreslení o mnoho menších i větších výher a další zajímavé akce pro děti, dospěláky i všechny zbylé věkové kategorie. Čapkiana tedy prošla v letošním ročníku velkými změnami, které přilákaly na tuto oslavu české literatury širokou veřejnost nejen z České republiky. Všichni zúčastnění měli možnost vstoupit svým příspěvkem do celorepublikového projektu pro duševní zdraví s názvem „Celé Česko čte dětem“. A dětem četly nejen významné osobnosti kultury České republiky, ale i pedagogičti pracovníci, náhodní příchozí a dokonce i sami děti. Literatura sourozenců Čapkových opět vytvořila pevný a zdobný most mezi mnoha světy.

Opomenout bychom neměli ani studánecký sport. Právě v těchto dnech dokázali naši muži fotbalisté postoupit do 3. třídy okresního přeboru, z čehož máme všichni velkou radost. Společně s gratulací připojuje redakce Studánky i slib zachování fanouškovské věrnosti našemu týmu. Studánečtí fotbalisté ovšem nebudou zahálet ani o prázdninách a připravili pro všechny spoluobčany mnoho sportovních zápolení i zábavné akce pro pobavení. Prázdniny zahájí tradiční Memoriál Karla Zezuly, který proběhne 3. července na místním fotbalovém hřišti. Zváni jsou jak fanoušci, tak i potencionální hráči. Jen o pár dní později, dne 7. 7. se uskuteční exhibiční zápas téměř srdečního charakteru, kdy se na hřišti utká družstvo Podglajzáků proti družstvu Nadglajzáků. Svou část obce přijdte rozhodně podpořit jako hráči nebo alespoň řádným „hurónským“ aplausem jako diváci. Hráči budou hrát i za Vaši čest!

V měsíci červenci si také připomeneme hned několik významných výročí. Již 15. července to bude 130. výročí narození Jindřicha Matěje Vlčka, starosty obce Malé Svatoňovice v letech 1927-1938, ředitele báňské společnosti, divadelního ochotníka, předsedy mnoha místních spolků i zakladatele a redaktora regionálních časopisů (mimo jiné časopisu Naše menšina z let 1920-1937).

Dne 10. července uctíme památku obětí Heydrichiády. Připraveno je každoroční vzpomínkové pietní setkání u památníku na lehkotletickém stadionu. O necelý měsíc později si připomeneme 105. výročí narození Josefa Schejbalu, pedagoga, náčelníka sokolské jednoty a odbojáře, jenž zaplatil životem za obranu národa. Josef Schejbal se narodil 1. srpna 1905 ve Velichovkách. Dne 30. června 1942 byl zatčen gestapem a již 9. července 1942 byl v Pardubicích zastřelen. Společně s dalšími hrdiny se nesmazatelně zapsal do historie. In memoriam byl v roce 1945 povýšen na kapitána čs. armády a byl vyznamenán Válečným křížem 1939.

Společně se také setkáme při bujaré oslavě Dne obce, která se uskuteční 14. srpna 2010. Její součástí bude již tradiční mše, která bude doplněna poutní cestou do mariánského sadu, projekcí dokumentu o osobnosti arcibiskupa Dominika Duky Karla Otčenáška, koncertem na náměstí, dechovou hudbou, vystoupením country skupiny Pěna i slavnostním představením nového duchovního správce našeho svatoňovického kostela, na něhož se jistě těší nejen věřící občané. Celý program doplní stánky lidových řemesel, občerstvení i netradiční soutěž.

Jak vidno, u studánky se žije a bude žít čilým a radostným veselím, které neutichne ani o prázdninách. Neváhejte proto a přijďte se společně s námi bavit, radovat a nebo jen krátit volné chvíle. Redakce časopisu Studánka Vám přeje krásné léto ve znamení sluníčka, odpočinku a radostných zážitků nejen z cest.

Vhozením odpadu do kontejneru to nekončí!

Co se s odpady děje poté, co je vyhodíte do barevných kontejnerů? Co všechno vzniká z roztříděných odpadů? Neznáte odpověď? Podívejte se dále a možná budete překvapeni.

Veškerý odpad nejdříve putuje na specializované třídící linky. Doposud nebyl vynalezen žádný spolehlivý automatický stroj, který by se vyrovnal lidskému oku, a proto se vše nejdříve třídí ručně. Třídění každého odpadu má jasná pravidla.

Papír

Do modrého kontejneru vhazujeme noviny, časopisy, kancelářský papír, reklamní letáky, knihy, sešity, krabice, lepenku, kartón a papírové obaly (např. sáčky). Složení všech těchto druhů papíru se liší, a proto na třídící lince dochází k roztřídění na jednotlivé druhy. Dotříděný papír se potom lisuje do balíků a odváží se k dalšímu zpracování. Z vyříděného papíru se dá znovu vyrobit novinový papír, sešity, lepenkové krabice, obaly na vajíčka nebo toaletní papír. Papír je možné recyklovat až sedmkrát!

Sklo

Kontejner na sklo může být zelený i bílý. Do bílého kontejneru patří čiré sklo a do zeleného kontejneru barevné sklo. I skleněný odpad je před dalším zpracováním ručně předtříděn. Rozdělené střepy pak putují na speciální automatickou linku, kde lidskou práci přebírá počítač. Ten zajistí vysokou čistotu vyříděného skla tak, aby už nic nebánilo jeho dalšímu zpracování ve sklárnách. Sklo lze recyklovat téměř do nekonečna. Ze skleněného odpadu vznikají nejčastěji nové lahve na minerálky nebo pivo.

Plasty

PET lahve od nápojů (samozřejmě sešlápnuté), výrobky a obaly z plastů, kelímky, sáčky, fólie a polystyrén - to vše patří do žlutého kontejneru. I tyto odpady procházejí důsledným tříděním a recyklací. Jejich následné použití je velmi rozmanité. Z PET lahví se vyrábí vlákna, která se používají jako výplň zimních bund a spacáků nebo se přidávají do takzvaných zátěžových koberců. Z fólií (sáčků a tašek) vznikají nové fólie a různé pytle. Polystyrén slouží k výrobě speciálních cihel. Zbylá směs plastových odpadů se lisuje do balíků a odváží se do závodu na recyklaci směsných plastů. Tam vznikají odpadkové koše, zahradní nábytek, zatravnovací dlažba, protihlukové stěny u dálnic apod.

„Množství recyklovaného materiálu záleží na tom, jak pečlivě odpad roztřídí každá z domácností. Pokud totiž sklo, papír, nebo plasty, skončí v popelnici na komunální odpad, je jeho další recyklace téměř vyloučena,“ doplnil Tomáš Pešek, regionální manažer společnosti EKO-KOM, zabývající se tříděním a recyklací odpadu.

Další informace o třídění odpadů v Královéhradeckém kraji najdete na www.cistykraj.cz.

„Kontejnerů na tříděný odpad stále přibývá. V Královéhradeckém kraji je v tuto chvíli rozmístěno 11700 kontejnerů na tříděný sběr. Oproti roku 2008 je to nárůst o 11%. Třídí tu 399 ze 448 obcí, což je téměř 90%. Lidé chápou, že pro hezčí a zdravější prostředí musí něco udělat i oni sami. Doufám, že počet lidí, kteří třídí odpad a kteří jsou přesvědčeni o tom, že třídít je správné, bude i nadále narůstat,“ doplnil Tomáš Pešek, regionální manažer společnosti EKO-KOM, a.s.

Kontakt:

Tomáš Pešek, regionální manažer EKO-KOM, a.s.

Tel.: 721 562 554, e-mail.: pesek@ekokom.cz

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubileum slavili a oslaví:

v červenci

Růžena Špeldová	75
Jiří Pilný	60
Petr Pirič	92
Josef Šrejber	80
Vlastimil Nývlt	60
Hedvika Kollertová	85
Miroslava Matoušová	93
Jaromír Zach	60

v srpnu

Václav Brejtr	75
Hana Procházková	75
Iva Přibyllová	75
Jiří Herzig	50
Jaroslav Peksa	50
Luděk Killar	70
Juliana Volhejnová	70
Jaroslav Kult	80

Noví občané:

Martin Nývlt, Lucie Součková, Filip Vašek, Nicolas Prokop

Všem našim oslavencům přejeme mnoho životních úspěchů a hlavně zdraví do dalších let.

Z Polska přes Sarajevo, Brno, Dalmácii, Dánsko do Mexika

se mohou „Půlpáni“ od „Studánky“ projít pohodlně v neděli odpoledne. Pro starší občany je to docela nenáročný výlet, pro omladinu a nedávno přistěhovalé příšerný nesmysl. Tak jako jména „Paneláky, Holubáky, Stodoly a Hákovna“ jsou v současné době přesným určením místa v M. Svatoňovicích, tak také pro naše předky byla jiná úplnou samozřejmostí a je jen škoda, že se rychle zapomínají a neumíme je v původní podobě využít pro snadnou orientaci.

Pokusím se několik pomístných jmen, sepsaných již v r. 1976, představit. Dám přednost hospodám jako Brno, Jestřebec, Polsko, U Brány, Na nádraží, Raimanova (Dřevěný hostinec), jiný Dřevěný hostinec z r. 1732, Kamenná (Panský hostinec, hotel – ZK), Ludvíkova, Haškova, Kábrtova, Holubova – většinou se v té které době měnila podle jména majitele.

Průmyslové podniky byly známé pod názvy Jestřebec, Hamry, Porculánka, pod doly patřila Palanda s Briketárnou, Koksovnou, Nákladiště uhlí na dráhu a Šupny na sedláky. Hory jsou snad i teď Přední a Zadní, Klůček, Kyselka, na Žaltmanu Bílý kůl (proč teď kámen?), Panská cesta, Malá panská cesta pod hřebenem a u ní Práchovna, Šrejberka (U Prouzové, Prostřední mašina), nad Mariánským sadem a Božím hrobem stávala Baudyšova bouda, vleky Hákovna a na Kyselce, U obrázku, U borovice, U křížku, Na hřebeni a nad Petrovicemi Kolčárka, Holčárka, Horčálka, Horčárka a je to pořád stejný vršek.

„Nová škola“ pod Klůčkem z r. 1875 byla novou do r. 1923, kdy byla postavena „Jiráskova“ nyní nazývaná „horní nad kostelem“ a na ten osekáný nápis 4. 7. 1940 už zapomeneme, i když „Jiráskova“ byla opět v r. 1945 učitelským sborem a NV schválena (obecní kronika str. 54 a 272). Z bývalé „Nové školy“ se tedy stala „Stará škola“ a pod ní byla „Německá škola“ (nyní dům St. Půbala).

Úřady pro doly byly nejdříve „Schichtamt“, přespávala zde babička s Barunkou, vyhořel roku 1930 a byl v místě nynějšího Haškova hostince a „Bergamt“ z r. 1851 a přestavěný r. 1872 s vodorovnou střechou dosud slouží k jiným účelům.

Bremstů bylo víc než dost. Jeden k Buku z nákladiště (Palandy) a druhý svažité k Ida štole, další u Hákovny a Petrovický bremst (u poštovních schránek na Předních horách). Nepamatuji to, ale domnívám se, že sedláci s koňmi, když vozili hunty s uhlím, neměli žádné oje ani brzdy, a tak při jízdě

s prázdnými vozy si je zabrzdlili (bremstovali) kolíky strčenými do kolečka, aby nenajely koňům na nohy. Nejde mi na rozum, proč nyní jsou všichni pomýleni, když tento název bez problému funguje od doby převážení uhlí koňmi. I dva „Černé mosty“ jsme měli. Jeden pro tu zmíněnou přepravu uhlí a byl mezi školkou a obchodem „U Machů“, druhý nad dráhou ČD.

I vodojemy jsou dva, „Řezníčkův“ již stoletý a „Štejdlařův“. Vodu „U Žlábků“ nazývali lidé před r. 1732, od té doby chodíme pro vodu k „Panence Marii“.

Také „Požární“ zbrojnice dříve a nyní „Hasičská“ jsou stará a nová.

„Žaltmánek“ sídlí v I. patře bílé budovy za OÚ se píše ve „Studánce“. Proč by někdo tento objekt nemohl nazvat „Bílým domem“ jako v Americe a je vymalováno.

Podobně asi vznikly názvy „Na Drnčáku“, „Na Kafkaze“, pamatuje je paní Švecová a Z. Špelda tipuje, že je to asi dílo Fr. Chrásky, který domky nazýval podle Drncových a druhé postavené na Kafkově louce.

Není třeba pátrat o původu již neexistující jedné úzké komunikace mezi „Starou hasičárnou“ a nynějším domem J. Skaly tak zvaná „Posraná ulička“

Na konec ještě několik slušných názvů jako „Na plotnách“, „Kohlplatz“, „V rokli“, „Na Kuksu“, „U Máchadla“, „U Vagonku“, „Nový svět“, „Na Pavláku“, „Fišerák“, „V Borku“, „Na Altánku“, „V Koreji“, „V aleji“, „U lajtnanta Šrejbera“ atd.

A ještě proč „PŮLPÁNI“? Kronikář Pastor v roce 1888 uvádí tyto údaje: Malé Svatoňovice měly 795 obyvatel a z toho bylo: 16 úředníků, 1 duchovní, 1 báňský a lázeňský lékař, 4 učitelé, 1 poštovní, 6 hostinských, z toho 4 řezníci, 2 pekaři, 4 kupci, 1 cukrář a perníkář, 2 obchodníci s loketním zbožím, 1 soustružník, 1 malíř skla a porculánu, 1 klempíř, 8 rolníků, 4 obuvníci, 2 krejčí, 1 truhlář a pracovníci na dráze. Zatím co v okolních obcích byli pouze rolníci, zahradníci, hostinští, kupci. Lékař býval pouze ve městě.

Uznání si určitě zaslouží tak zvaní „informátoři“, kteří přispěli otci k prvnímu zpracování pomístných jmen v sedmdesátých letech jako H. Beneš, Aug. Tomek, J. Kábrt, farář Jaromír Röhrich, Fr. Pospíšilová a horáci K. Nehyba, J. Šrejber a Jind. Teichman, současní L. Švecová, J. Bernard, J. Nývlt a další.

Omlouvám se občanům z Petrovic, Strážkovic a Odolova, že jejich také zajímavá pomístná jména neuvádím, protože je neznám a věřím, že je někdo znalý také zveřejní. Přeji mu hodně trpělivosti a dostatek podkladů a ochotných „informátorů“.

S veškerou úctou Váš oddaný amatér Brejtr.

BREMSTY nebo KOŇSKÉ DRÁHY

aneb 7 otázek pro Václava Jirásku k problematice pomístních jmen

Příspěvek V. Brejtra k pomístním jménům Svatoňovicka se dotkl i názvoslovné problematiky bremsů a koňských tratí. Panu Brejtrovi nejde na rozum (jak sám uvádí) proč jsou všichni pomýleni. Redakce Studánky se proto rozhodla položit několik otázek hornickému badateli a publicistovi Václavu Jiráskovi, čtenářům našeho zpravodaje dostatečně známého díky jeho příspěvkům, přednáškám, besedám a průvodcovství po hornických památkách Jestřebích hor:

Co je to vlastně brems?

Je to do češtiny převedený původně německý výraz Bremsbahn či Bremsmaschine. První znamenal brzdou dráhu či trať, druhý brzdový stroj. Jde o jeden ze sedmi divů Jestřebích hor, jinde zatím neprokázaný. A také úžasný vynález, zavedený na místních dolech v dobách svatoňovického Bergamtu. Pomocí brzdových strojů bylo možné spouštět vytěžené uhlí od jam na horách po svážných tratích ke koňským drahám. A to bez přivodu energie, ať už parní či elektrické. Jen s využitím gravitace se dostaly plné vozy z hor do údolí a prázdné vozy jako protiváha zpět k havířům. Tento systém byl ještě v 19. století zaveden i v podzemí a sloužil až do 60. let století dvacátého. Jen tomu havíři už neřekli brems, ale káča.

Pan Brejtr uvádí, že bremsů bylo víc než dost. Ví se, kolik jich bylo?

Ano. V polovině 90. let minulého století jsme v terénu vypátrali a v archivních pramenech ověřili, že kaskáda tří bremsů vedla z hor ke Studánce, dva bremsy byly mezi Starým Sedloňovem a Markoušovicemi a jeden brems byl na dopravní trase pod dolem Benigna. Před třemi lety se nám podařilo dohledat další brems v Petrovicích u Strojní jámy č. 1 a minulý rok – díky mapovým podkladům ve Státním oblastním archivu v Zámruku – ještě jeden u Eustachovy jámy, jen půl kilometru jihozápadně od Žaltmanu. Ve Svatoňovické oblasti bylo tedy celkem sedm bremsů (jak typické číslo pro Studánku!) a jeden nad Rtyní. Nemohu však tvrdit, že je to číslo konečné. Právě v těchto dnech jsme na stopě dalšímu bremsu nad xaverskými jámami u Sedloňova, ale zatím je předčasné o něm mluvit.

Ve svých knihách, sbornících a novinových článcích popisujete bremsy jinde, než tvrdí pan Brejtr. Můžete svůj názor obhájit?

Jistě, archivních pramenů v podobě map je dostatek. Na nich jsou jednotlivé tratě jasně popsány. Proto bezpečně víme, kde byl Pferdebahn, koňská dráha, a kde Bremsbahn, svážná trať. Při prezentaci „svatoňovického“ sborníku na Obecním úřadě v lednu minulého roku jsem na několika stolech vystavil kopie historických map, aby se s nimi zájemci seznámili. Lidé přišlo tolik, že se do zasedačky ani nevešli, ale ještě mezi nimi byl i pan Brejtr, to nevím. Ale zřejmě ne – to by netvrdil, že bremsy jsou v místech koňských drah. Dnes příkladem pro názornost alespoň kopii výseku z mapy rozfárání Svatoňovických dolů z roku 1876, na němž je umístění koňských drah zakresleno a pojmenováno naprosto zřetelně. Ponechám na čtenářích, jak si název Pferdebahn přeloží.

Kdy se podle vás objevil názor, že k Buku chodíme po bremsě?

Pravděpodobně někdy v polovině minulého století, v době zavádění tzv. nových revolučních tradic při současném potlačování těch původních. Ještě Josef Hejna ve svém VÝVOJI HORNICTVÍ NA SVATOŇOVICKU z roku 1948 píše, že „vykopané uhlí se pouštělo po svážné či bremsu, který končil u koňské dráhy, vedoucí od Buku na nákladíště“. Velmi přesně dopravu od Buku ke Studánce popsal ve sborníku OD KLADSKÉHO POMEZÍ z 20. let ve svých vzpomínkách také Josef Tůma. I ten uvádí vrstevnicovou trať na úbočí Jestřebích hor jako koňskou dráhu. Obdobných psaných pramenů existuje vedle map víc.

Teprve ve SBORNÍKU K DĚJINÁM VUD z roku 1970 se píše, že „Černý most mezi mateřskou školou a konzumem zakončoval asi 4 km dlouhý brems“. Nikdo už bohužel nerevidoval název ani uvedenou vzdálenost. Pro lidi bylo asi zvukomalebnější říkat „brems“ než „ferdebán“, aniž si uvědomili význam slov. Naštěstí ne všichni. Když jsem tuto problematiku před lety probíral s otcem pana Brejtra, uznal na základě archivních a mapových podkladů, že se autoři sborníku VUD spletli. Potvrdil to i emeritní archivář VUD Jaroslav Bohuslavský.

Publikoval jste už někdy dříve vysvětlení k bremsům?

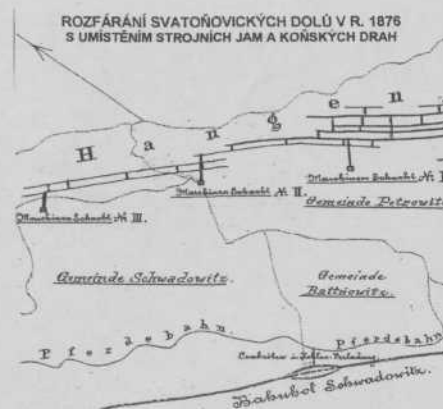
Podrobněji jsem tuto problematiku vysvětlil ve sborníku BREMSTY JESTŘEBÍCH HOR, vydaném v roce 2000, před tím v několika článcích v hornické JISKŘE. Nověji také ve Studánce č.5 z roku 2003, kde vyšla i mapa bremsů a koňských drah, a ve Studánce č.2 z roku 2004, kde jsme s manželkou popsali brems od „Druhé mašiny“. V letošní Studánce č.2 jsem připomněl archeologický průzkum vlečky od nákladíště k ladaštolu před 30 lety. Zřejmě to nestačí a názvoslovná libovůle zatím vítězí. Dokládají to i turistické a cyklistické směrovky či chybné informace v mapách. A to nejen o bremsích. Týká se to i prokazatelně chybného zakreslení řady opuštěných jam a štol, pojmenování potoků a dalších věcí. Proto se těším na výsledek práce jak pana Václava Brejtra, tak zejména pana ing. Theodora Lokvence, CSc. Oba, i když nezávisle na sobě, pracují na seznamu a mapě popisných jmen Malých Svatoňovic a okolí. Moc jim držím palce a rád přispěju názorem či výsledkem svého bádání.

Dá se vysvětlit používaná záměna názvů bremsů a koňských drah?

Původ záměny názvů existuje: kaskáda studáneckých svážných tratí totiž končila na koňské dráze cca 100 m od náměstí. Pan Holub mi kdysi vyprávěl, že se tu říkalo nejen Na Plotnách, ale také Na Bremsě. Tento dnes již zapomenutý pomístní název nejspíš zobecněl v širším pojetí ku škodě věrohodnosti. Mohu-li však být upřímný, tak by mi mělo být srdečně jedno, jak se bude tomu či onomu u Studánky říkat. Ale není. Už jsem tady příliš zakořenil a když jdu kolem někdejšího hornického učiliště a Mexika ke geologickému odkryvu nebo dál kolem Borku k Buku, tak jdu po „sedloňovské koňce“. V úctě k archivním pramenům, čtyřem stoletím dolování černého uhlí a „fajslíkům“ na obecních symbolech nemám k „polepšováním“ historických názvů nejmenší důvod. A nic na tom nemění skutečnost, že se ulice v trase někdejší koňské dráhy ještě nedávno jmenovala Pracovních záloh a teď 17. listopadu.

Závěrem ještě jedna otázka: Co říkáte „pomýlenosti“ v příspěvku Václava Brejtra?

To mi nápadně připomíná rétoriku partajních funkcionářů v dobách neomylnosti jedné strany a nemám k tomu co dodat. Spíš ještě pár slov ke kolíčkům v kolech důlních vozů, popisovaných panem Brejtrek jako „bremstování“. To se skutečnými bremsy nemá nic společného. Na horizontálních tratích na povrchu i v podzemí dolů se kolíky k brzdění „hnutí“ používaly odjakživa a často byly doplněny ještě tzv. policajtem. Byla to tyč s hákem, zavěšená za spojovací oko posledního vozu. Tyč měla vzepřením zabránit samovolnému couvání části vlakové soupravy, pokud se několik vozů nechtěně odpojilo. I horizontální tratě měly mírné stoupání či klesání – hlavně kvůli odtoku důlní vody – a kolíky při obráceném pohybu vozů z koleček snadno vypadly...

Děti MŠ Malé Svatoňovice, které se stanou v září žáky 1. třídy ZŠ Malé Svatoňovice

Brejtrová Nikola

Danišová Libuše

Dvořáček Matěj

Hájková Eliška

Kollert Leoš

Malanyaon Kayle Wesley

Martinec Patrik

Pokorná Monika

Provazník Martin

Suchánek Jakub

Valčíková Zuzana

Winter Šimon

Školy, které přijaly žáky 9. třídy ZŠ Malé Svatoňovice

Název školy	Počet přijatých žáků
Gymnázium Trutnov	1
SOŠ ochrany osob a majetku Malé Svatoňovice	2
SPŠ Trutnov	3
Česká lesnická akademie Trutnov	3
SŠ informatiky a služeb Dvůr Králové	1
SŠ hotelnictví a podnikání Hronov	3
SŠ propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí	1
SŠ řemeslná Jaroměř	1
SOŠ a SOU Hradec Králové	1
SOŠ a SOU Česká Třebová	1

Představujeme Vám...Vítěze soutěže Požární ochrana očima dětí

V pondělí 7. 6. 2010 se v obřadní síni v Malých Svatoňovicích konalo slavnostní ocenění dětí, jejichž práce byly vyhodnoceny jako nejlepší v základním kole literární a výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí. K umístění v soutěži dětem poblahopřala starostka obce Eva Hylmarová, starosta Krajského sdružení hasičů Královéhradeckého kraje Jiří Orsák, preventistka Ivana Vosyková a člen ústřední rady prevence Jaroslav Vrba.

Výtvarné práce

Kategorie	Jméno a příjmení	vyšší umístění
MŠ 1	Kateřina Volhejnová	
MŠ 2	Zuzana Valčíková	
ZŠ 1	Aleš Bednář	2. OK
ZŠ 2	Tereza Pelcová	ČU OK
ZŠ 3	Karolína Máslová	1. OK
ZŠ 4	Lukáš Matyska	2. OK

Literární práce

Jméno a příjmení	vyšší umístění
Filip Kopečný	2. OK
Tomáš Tyrner	

AIRSOFT MALÉ SVATOŇOVICE

Co je to Airsoft?

Snad každý kluk (a někdy i holka) běhal jako malý s ostatními spoluobčany po sídlišti a s klackem v ruce mohutně ječel: "Pahahahaha! Seš mrtvej!". Jak šla léta dál, klacky se měnily za stříkací pistole a později za kuličkovky z hračky... a pak přišel Airsoft!

Airsoft vznikl v Japonsku jako odpověď na americký Paintball.

Původně Japonci vyráběli makety reálných zbraní v měřítku 1:1, které si každý mohl pověsit na zeď jako dekoraci. Postupem času zbraně zdokonalili a „naučili“ střílet kuličky. Nejprve po jedné a později i dávkou. Kvůli zvýšení dostřelu byl vynalezen systém hop-up, bez kterého si již dnes nikdo zbraní nedokáže představit.

Airsoftové hry

Jak již bylo naznačeno, v Airsoftu jde o zbraně a o boj. Stejně jako v Paintballu, jsou v Airsoftu obvykle dvě družstva, která stojí proti sobě. Většinou je úkolem se navzájem eliminovat. Zde si možná říkáte: „Aha, zelený mozky. Vojna je minula, tak dělaj blbiny!“. Omyl! Věřte nebo ne, Airsoft je HRA jako každá jiná. Má pravidla a přesný průběh. Ačkoliv po sobě hráči střílí plastické projektily o průměru 6 nebo 8 mm, jejichž rychlost se pohybuje okolo 100 - 150 m/s, nedochází tu prakticky k žádným zraněním.

Jak taková Airsoftová bitva probíhá? Nejdříve je třeba najít vhodnou lokalitu. Odlehlý kus lesa, rozvaliny domů, opuštěné JZD nebo bývalý vojenský prostor. To vše, po domluvě s příslušnými úřady, dokonale poslouží jako perfektní bojiště pro různé styly boje. Není to pouhé běhání a „kropení“ všeho, co se hýbe. V Airsoftu nevyhrává hrubá síla, ale chytrost a lest. Schopnost přelstít protivníka a napadnout ho ze zálohy se cení nejvíce. Není výjimkou, že se tým 10 zkušenějších hráčů je schopen ubránit dvojnásobné přesile a to bez jediné ztráty ve vlastních řadách.

Airsoft se tedy dosti blíží průběhu reálné bitvy, až na to, že „umírání“ je jen jako. A jak se umírá? Zasažený obvykle cítí nebo slyší zásah kuličky do svého těla. V rámci Fair-Play zvedne ruce a odchází z bojiště. Pokud zasažený nic necítí a neslyší, je na střelci, aby uvážil, zda opravdu trefil a svůj zásah oznámil. Zasažený opět v rámci Fair-Play odchází. Jak vidíte, Airsoft je hodně o „férovosti“ hráčů. Je to velmi dobré „síto“, které určuje, že Airsoft hrají většinou rozumní a příjemní lidé, s nimiž zažijete spoustu skvělých okamžiků a zábavy. I tato hra má svá pravidla, která jsou doporučena Asportálem.cz., protože si někteří rodiče neuvědomují, co taková zbraň dokáže, pokud se nepoužívají bezpečnostní pomůcky jako brýle, ochrana hlavy a oblečení, protože tyto zbraně patří do kategorie D.

Poučení:

Airsoftové zbraně náleží podle právního řádu České republiky do kategorie "plynové zbraně kategorie D". Plynové zbraně kategorie D mohou podle ustanovení § 15 zákona o zbraních nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit fyzické osoby starší 18 let způsobilé k právním úkonům a právnické osoby. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení je střelba z těchto zbraní zakázána na místě, kde by mohl být ohrožen život nebo zdraví osoby nebo způsobena škoda na majetku,

pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku. Z tohoto ustanovení tedy vyplývá, že z uvedených zbraní lze střílet za podmínek uvedených v § 15 odst. 3 zákona o zbraních i mimo střelnici. Podle ustanovení § 15 odst. 5 zákona o zbraních nesmí držitel zbraně kategorie D (ani držitel plynové zbraně airsoftové zbraně) mimo jiné zbraň nosit viditelně v místech, kam má veřejnost volný přístup, zbraň nosit nebo s ní jakkoliv manipulovat, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci. Zbraně kategorie D nepodléhají registraci

a mohou být proto nabývány do vlastnictví a drženy volně i bez zbrojního průkazu či jiného povolení, ovšem jen osobami staršími 18 let, způsobilými k právním úkonům.

Mladiství a děti od 10 let mohou používat tyto zbraně jen pod dohledem dospělých osob. A proto jsem požádal mého otce, aby se k nám přidal. Již je to rok, co můj otec vede tým

Speciální brigáda Malé Svatoňovice, jezdíme na akce po Okrese Trutnov i na týmové akce do Odolova. Používáme zbraně jak manuální tak elektrické. Pokud se chcete o Airsoftu dozvědět více nebo se k nám přidat, tak se můžete podívat na naše webové stránky: www.sb.websnadno.cz.

Lukáš Matyska
žák 9.třídy
Malé Svatoňovice

Fotbalová Studánka končí sezónu 2009/ 2010

Úvodem bych chtěl poděkovat lidem, kteří pro malosvatoňovický fotbal obětují svůj volný čas a úsilí, bez kterého by nebylo postaráno o mládež a zázemí klubu. V sezóně 2009/ 2010 Malé Svatoňovice reprezentovala mužstva přípravky, dorostu a mužů.

Přípravka pod vedením Miroslava Franze se zúčastnila finálového turnaje přípravek a obsadili 6. místo.

Nejllepšími střelci mužstva jsou:

Matěj Tišler

Jan Králíček

Marek Weinlt

Nejllepší hráčem označil trenér Petru Eliášovou.

Mužstvo dorostu s trenérem Miloslavem Málkem v okresním přeboru dorostu obsadili 7. místo z 9 mužstev.

Nejllepšími střelci mužstva jsou:

David Rudolf

Ondřej Šrejber

Jan Cabalka

V příští sezóně dorost nebude hrát pod hlavičkou Úpice B, ale vrací se pod Sokol Malé Svatoňovice, spolupráce s Úpicí bude pouze v případě pár hráčů, kterým bude umožněn střídavý start.

Muži pod vedením Tomáše Králíčka obsadili 4. místo a díky shodě několika náhod hráli v sobotu 26. 6. na hřišti Žacléře barážové utkání s Jiskrou Horní Maršov, které vyhráli Malé Svatoňovice 2:1 po gólech Luboše Davida a Jana Málka a postupují zpět do 3. třídy.

Nejllepšími střelci mužstva jsou:

Luboš David

Karel Turek

Michal Bartoš

V další sezóně budou v Malých Svatoňovicích hrát mužstva mužů, dorostu, mladších žáků a přípravek.

Oddíl fotbalu v nejbližší době dále pořádá Memoriál Karla Zezuly, který se koná 3. července, startovné je 600 Kč a mužstva se mohou hlásit i v den turnaje do 8:30. Občerstvení je zajištěno.

Začátkem srpna, přesně 7. 7. se bude konat 1. ročník fotbalového turnaje Poglajzáci vs nadglajzáci, startovné na osobu je 50 Kč, na každé mužstvo připadne po zápase 40 piv a něco k zakousnutí. Mužstvo se bude dávat dohromady na hřišti v 15:00 a kapitány budou jako v loňském roce Kamil David ml. (Podglajzáci) a Jan Jiránek (Nadglajzáci). Po ukončení bude k tanci a zábavě hrát živá hudba Venci Řeháka. Vstupné je dobrovolné.

Za projevenou přízeň fanoušku a sponzorů malosvatoňovického fotbalu děkujeme a těšíme se na shledání u některých aktivit fotbalového klubu Sokol Malé Svatoňovice.

Kamil David ml.

Hasičské slavnosti Litoměřice 2010

Dne 12. 6. 2010 se v Litoměřicích konal V. ročník Hasičských slavností. Sešli se zde hasiči z celé republiky a nechyběli ani významní hosté jako Martin Pecina, ministr vnitra, mons. Dominik Duka, arcibiskup pražský, Karel Richter, starosta Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Miroslav Štěpán, generální ředitel Hasičského záchranného sboru ČR a další. Součástí sobotního slavnostního průvodu byla ukázka nejmodernější hasičské techniky i historických vozů a přehlídka 186 historických praporů. Mezi nimi nechyběl ani prapor SDH Malé Svatoňovice, který nesl starosta sboru Vladimír Provazník a reprezentoval tak hasiče Královéhradeckého kraje.

Vladimír Provazník

Na fotografii předává Ing. Karel Richter, starosta SHČMS, slavnostní stuhu k praporu.

Své příspěvky zasílejte na adresu: studanka.ms@seznam.cz (uzávěrka 10. 9. 2010)
Archiv časopisu Studánka naleznete na www.malesvatonovice.cz

Diecézní pouť a Den obce Malé Svatoňovice

SOBOTA 14. SRPNA 2010

10:00 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

V POUTNÍM KOSTELE SEDMI RADOSTÍ PANNY MARIE

(historie poutního místa a dějin obce) Poutní modlitební cesta do mariánského sadu s meditacemi a modlitbou
„Sedmi radostí panny Marie“

12.00 PONTIFIKÁLNÍ MŠE SV. NA NÁMĚSTÍ PŘED KOSTELEM

Hlavní celebrant biskup J. Ex. Mons. Josef Kajnek, administrátor královéhradecké diecéze.

K tanci i poslechu Vám bude hrát

KOLETOVA HORNICKÁ DECHOVKA
COUNTRY SKUPINA PĚNA

Po celý den stánky lidových řemesel a tradičního umění, občerstvení i nabídka devocionálií a poutních památek, aj.

Organizace – kontakty – bližší informace:
Diecézní poutní centrum – BISKUPSTVÍ KRÁLOVÉHRADECKÉ
Ing. Hana Francáková, mobil: 731 598 752
poutnik@diecezechk.cz a www.diecezechk.cz

OBCENÍ ÚŘAD MALÉ SVATOŇOVICE
Eva Hylmarová, starostka obce, telefon: 499 886 341
www.malesvatonovice.cz

Provozní doba
v Malých Svatoňovicích
zasedací místnost obecního úřadu:
středa 15.00 – 17.00 hod.

Pojištění:
staveb
domácnosti
odpovědnosti
vozidel
léč. výlohy do zahraničí
životní pojištění
úrazové pojištění
pojištění dětí
penzijní pojištění

Pojišťovací poradce:
KVĚTOSLAVA BEJROVÁ
Havlovice 270
542 32 Úpice
IČO: 14528339
kveta.bejrova@tiscali.cz
tel. 603433638

Dětská lékařka

MUDr. Naděžda
Hartmanová

nebude ordinovat
z důvodu dovolené
ve dnech

19. 7. – 30. 7.

a v týdnu

23. 8. – 27. 8.

Zastupují dětské
lékařky v Úpici.

Obecní úřad v Malých Svatoňovicích
a Sokolská župa
Podkrkonošská – Jiráskova v Náchodě
zvou všechny občany na

PIETNÍ
SETKÁNÍ

K UCTĚNÍ PAMÁTKY
OBĚTEM HEYDRICHIÁDY

v sobotu 10. ČERVENCE

ve 14.00 hodin

u památníku
v areálu koupaliště
v Malých Svatoňovicích